NEUVOSTON PÄÄTÖS (YUTP) 2015/2006,

annettu 10 päivänä marraskuuta 2015,

Afrikan sarven alueelle nimitetyn Euroopan unionin erityisedustajan toimeksiannon jatkamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 artiklan ja 31 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä joulukuuta 2011 päätöksen 2011/819/YUTP ([1]), jolla Alexander RONDOS nimitettiin Euroopan unionin erityisedustajaksi, jäljempänä 'erityisedustaja', Afrikan sarven alueelle. Erityisedustajan toimeksianto päättyy 31 päivänä lokakuuta 2015.

(2) Erityisedustajan toimeksiantoa olisi jatkettava 16 kuukaudella.

(3) Erityisedustaja toteuttaa toimeksiantonsa tilanteessa, joka voi huonontua ja joka saattaa vaarantaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määritettyjen unionin ulkoisen toiminnan tavoitteiden saavuttamisen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan unionin erityisedustaja

Jatketaan Alexander RONDOSin toimeksiantoa erityisedustajana Afrikan sarven alueella 28 päivään helmikuuta 2017. Neuvosto voi päättää, että erityisedustajan toimeksianto päätetään aikaisemmin poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean, jäljempänä 'PTK', ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, jäljempänä 'korkea edustaja', arvioinnin perusteella.

Erityisedustajan toimeksiantoa varten Afrikan sarven alueella tarkoitetaan Djiboutin tasavaltaa, Eritrean valtiota, Etiopian demokraattista liittotasavaltaa, Kenian tasavaltaa, Somalian liittotasavaltaa, Sudanin tasavaltaa, Etelä-Sudanin tasavaltaa ja Ugandan tasavaltaa. Sellaisten kysymysten osalta, joilla on laajempia alueellisia vaikutuksia, erityisedustaja pitää tarvittaessa yllä suhteita Afrikan sarven alueen ulkopuolisiin maihin ja alueellisiin yhteisöihin.

2 artikla

Poliittiset tavoitteet

1. Erityisedustajan toimeksianto perustuu unionin Afrikan sarven aluetta koskevan politiikan tavoitteisiin, sellaisina kuin ne on esitetty 14 päivänä marraskuuta 2011 hyväksytyssä unionin strategisessa kehyksessä, 26 päivänä lokakuuta 2015 hyväksytyssä Afrikan sarvea koskevassa alueellisessa toimintasuunnitelmassa 2015–2020 ja asiaan liittyvissä neuvoston päätelmissä; tavoitteena on edistää aktiivisesti alueellisia ja kansainvälisiä pyrkimyksiä rauhanomaisen rinnakkaiselon sekä kestävän rauhan, turvallisuuden ja kehityksen aikaansaamiseksi alueen maiden sisällä ja niiden kesken. Lisäksi erityisedustajan on edistettävä Afrikan sarven aluetta koskevan unionin monitahoisen sitoumuksen laadun, intensiteetin, vaikutuksen ja näkyvyyden parantamista.

2. Poliittisia tavoitteita, joita erityisedustaja pyrkii edistämään, ovat muun muassa:

a) Afrikan sarven vakauttamisen jatkaminen laajempi alueellinen dynamiikka huomioon ottaen;

([1]) Neuvoston päätös 2011/819/YUTP, annettu 8 päivänä joulukuuta 2011, Euroopan unionin erityisedustajan nimittämisestä Afrikan sarven alueelle (EUVL L 327, 9.12.2011, s. 62).

b) konfliktien ratkaiseminen erityisesti Somaliassa, Etelä-Sudanissa ja Sudanissa sekä alueen maiden mahdollisten keskinäisten tai sisäisten konfliktien estäminen ja niistä varoittaminen aikaisessa vaiheessa;

c) alueellisen yhteistyön tukeminen politiikan, turvallisuuden ja talouden aloilla;

d) Afrikan sarven alueelta peräisin olevien ja siellä liikkuvien eri ryhmistä koostuvien muuttovirtojen hallinnan parantaminen kiinnittämällä huomiota myös tällaisten virtojen perussyihin.

3 artikla

Toimeksianto

1. Afrikan sarven aluetta koskevien unionin politiikan tavoitteiden saavuttamiseksi erityisedustajan toimeksiantona on

a) strategisen kehyksen ja siihen liittyvän alueellisen toimintasuunnitelman perusteella pitää yllä suhteita alueen kaikkiin asianomaisiin sidosryhmiin, hallituksiin, alueellisiin viranomaisiin, kansainvälisiin ja alueellisiin järjestöihin, kansalais-yhteiskuntaan ja maastaan pois muuttaneisiin unionin tavoitteiden edistämiseksi ja unionin roolia alueella koskevan ymmärryksen lisäämiseksi;

b) laajempaan alueelliseen vakauteen, myös Punaisen meren ja läntisen Intian valtameren alueiden osalta, liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi pitää yllä suhteita tärkeimpiin alueen ulkopuolisiin toimijoihin, joilla on vaikutusvaltaa Afrikan sarven alueella. Tällaisiin yhteyksiin kuuluvat kahdenväliset suhteet Amerikan yhdysvaltojen, Persianlahden maiden, Egyptin, Turkin ja Kiinan kanssa, alueelliset yhteydet Persianlahden yhteistyöneuvoston kanssa sekä vuorovaikutus muiden asianosaisiksi tulevien toimijoiden kanssa;

c) edustaa tarvittaessa unionia asiaan liittyvillä kansainvälisillä foorumeilla ja varmistaa unionin kriisinhallinnalle sekä konfliktinratkaisulle ja -estolle antaman tuen näkyvyys;

d) rohkaista ja tukea tehokasta poliittista yhteistyötä ja turvallisuusyhteistyötä sekä taloudellista yhdentymistä alueella Afrikan unionin (AU) ja alueellisten järjestöjen, etenkin Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön (IGAD), kanssa solmittujen unionin kumppanuuksien avulla;

e) seurata poliittista kehitystä alueella ja edistää aluetta koskevan unionin politiikan kehittämistä, myös siltä osin kuin kyse on Somaliasta, Sudanista, Etelä-Sudanista ja Eritreasta, Etiopian ja Eritrean rajariidasta ja Algerin sopimuksen täytäntöönpanosta, Djiboutin ja Eritrean rajariidasta, Niilin altaan aloitteesta ja muista alueen huolenaiheista, jotka vaikuttavat sen turvallisuuteen, vakauteen ja vaurauteen;

f) tutkia rajat ylittäviä haasteita, erityisesti muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita, ja käydä pyynnöstä muuttoliikettä koskevaa vuoropuhelua asianomaisten sidosryhmien kanssa sekä myötävaikuttaa yleisemmin muuttoliikettä ja pakolaisia koskevaan unionin politiikkaan kyseisen alueen osalta unionin poliittisten prioriteettien mukaisesti yhteistyön lisäämiseksi, palauttaminen ja takaisinotto mukaan lukien;

g) siltä osin kuin kyse on Somaliasta, sovittaen toimintansa tiiviisti yhteen Somaliassa sijaitsevan unionin edustuston päällikön ja asianomaisten alueellisten ja kansainvälisten kumppaneiden, Somaliaan nimitetty Yhdistyneiden kansakuntien (YK) pääsihteerin erityisedustaja, AU ja IGAD mukaan luettuina, kanssa edistää edelleen aktiivisesti toimia ja aloitteita, jotka johtavat vakauttamisen jatkumiseen ja siirtymäkauden jälkeisiin järjestelyihin Somaliassa, käyttäen perustana vuoden 2013 New Deal -sopimusta ja liittovaltion muodostamisessa tapahtunutta kehitystä ja pyrkien siihen, että Somaliassa järjestetään uskottava ja osallistava vaaliprosessi vuonna 2016. Lisäksi erityisedustaja tukee edelleen Somalian turvallisuusalan kehittämistä muun muassa alueella toteutettavien unionin YTPP-operaatioiden avulla;

h) siltä osin kuin kyse on Sudanista, toimien tiiviissä yhteistyössä Khartumissa sijaitsevan unionin edustuston ja Addis Abebassa sijaitsevan unionin AU:n edustuston päälliköiden kanssa edistää unionin Sudania koskevan politiikan johdonmukaisuutta ja tehokkuutta sekä tukea poliittisten ratkaisujen etsimistä Darfurissa sekä Etelä-Kordofanin ja Sinisen Niilin osavaltioissa jatkuviin konflikteihin ja kansallinen sovinnon aikaansaamista kokonaisvaltaisen poliittisen prosessin avulla. Tältä osin erityisedustaja myötävaikuttaa kansainvälisen lähestymistavan yhdenmukaisuuteen AU:n ja erityisesti AU:ssa toimivan Sudanin ja Etelä-Sudanin korkean tason täytäntöönpanoryhmän (AUHIP), YK:n ja muiden johtavien alueellisten ja kansainvälisten sidosryhmien kanssa pitäen mielessä, että myös Sudanin ja Etelä-Sudanin rauhanomaista rinnakkaiseloa on tuettava erityisesti panemalla täytäntöön Addis Abeban sopimukset ja ratkaisemalla kattavan rauhansopimuksen jälkeen vielä avoinna olevat kysymykset;

i) siltä osin kuin kyse on Etelä-Sudanista, pitää äskettäin allekirjoitetun Etelä-Sudanin kriisin ratkaisemista koskevan sopimuksen pohjalta edelleen yllä suhteita alueellisella tasolla erityisesti IGADiin, AU:hun, YK:hon, Etelä-Sudanin naapurimaihin ja muihin johtaviin kansainvälisiin kumppaneihin sopimuksen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Erityisedustaja tekee tältä osin tiivistä yhteistyötä Jubassa sijaitsevan unionin edustuston ja Addis Abebassa sijaitsevan unionin AU:n edustuston päälliköiden kanssa;

j) seurata tiiviisti muitakin Afrikan sarven alueeseen vaikuttavia rajatylittäviä haasteita, joita ovat ennen kaikkea radikalisoituminen ja terrorismi mutta myös meriturvallisuus ja merirosvous, järjestäytynyt rikollisuus, aseiden, luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien tuotteiden, huumausaineiden ja muiden tavaroiden salakuljetus ja laiton kauppa sekä humanitaaristen kriisien mahdolliset poliittiset vaikutukset ja turvallisuusvaikutukset;

k) edistää humanitaarisen avun perillepääsyä koko alueella;

l) osallistua yhteistyössä ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan kanssa neuvoston päätöksen 2011/168/YUTP ([1]) täytäntöönpanoon ja unionin ihmisoikeuspolitiikan toteuttamiseen, mukaan lukien ihmisoikeuksia koskevat EU:n suuntaviivat, erityisesti lapsia aseellisten selkkauksien yhteydessä koskevat EU:n suuntaviivat ja naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta annetut EU:n suuntaviivat, sekä Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1325 (2000) koskevan unionin politiikan toteuttamiseen, myös seuraamalla kehitystä ja raportoimalla siitä sekä laatimalla tältä osin suosituksia.

2. Toimeksiannon toteuttamiseksi erityisedustaja muun muassa

a) tarvittaessa antaa neuvoja ja raportoi unionin kantojen määrittelystä kansainvälisillä foorumeilla voidakseen ennakoivasti edistää Afrikan sarven aluetta koskevaa kokonaisvaltaista unionin toimintapolitiikkaa;

b) valvoo yleisesti kaikkia unionin toimia.

4 artikla

Toimeksiannon toteuttaminen

1. Erityisedustaja vastaa toimeksiannon toteuttamisesta korkean edustajan alaisuudessa.

2. PTK ylläpitää erityisiä suhteita erityisedustajaan ja toimii erityisedustajan ensisijaisena yhteytenä neuvostoon. PTK huolehtii erityisedustajan strategisesta ja poliittisesta ohjauksesta tämän toimeksiannon puitteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta korkean edustajan toimivaltaa.

3. Erityisedustaja sovittaa toimensa tiiviisti yhteen Euroopan ulkosuhdehallinnon ja sen asianomaisten yksiköiden, alueella sijaitsevien unionin edustustojen sekä komission kanssa.

5 artikla

Rahoitus

1. Erityisedustajan toimeksiantoon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje on 1 päivänä marraskuuta 2015 alkavana ja 28 päivänä helmikuuta 2017 päättyvänä kautena 3 500 000 euroa.

2. Menoja hallinnoidaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti.

3. Erityisedustajan ja komission välillä tehdään sopimus menojen hallinnoinnista. Erityisedustaja on tilivelvollinen komissiolle kaikista menoista.

([1]) Neuvoston päätös 2011/168/YUTP, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2011, Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta ja yhteisen kannan 2003/444/YUTP kumoamisesta (EUVL L 76, 22.3.2011, s. 56).

6 artikla

Avustajaryhmän perustaminen ja kokoonpano

1. Erityisedustaja vastaa toimeksiantonsa ja siihen varattujen käytettävissä olevien taloudellisten resurssien asettamissa rajoissa avustajaryhmänsä perustamisesta. Avustajaryhmällä on oltava asiantuntemusta toimeksiantoon kuuluvista poliittisista ja turvallisuuteen liittyvistä erityiskysymyksistä. Erityisedustajan on viipymättä ja säännöllisesti ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle avustajaryhmänsä kulloinenkin kokoonpano.

2. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja Euroopan ulkosuhdehallinto voivat esittää, että niiden henkilöstöä lähetetään tilapäisesti työskentelemään erityisedustajan kanssa. Tällaisen tilapäisesti lähetetyn henkilöstön palkat maksaa asianomainen jäsenvaltio, asianomainen unionin toimielin tai Euroopan ulkosuhdehallinto. Myös jäsenvaltioiden unionin toimielimiin tai Euroopan ulkosuhdehallintoon lähettämiä asiantuntijoita voidaan asettaa työskentelemään erityisedustajan kanssa. Sopimusperusteisen kansainvälisen henkilöstön on oltava jäsenvaltioiden kansalaisia.

3. Kaikki lähetetyt työntekijät pysyvät hallinnollisesti lähettävän jäsenvaltion, lähettävän unionin toimielimen tai Euroopan ulkosuhdehallinnon alaisina, ja he suorittavat tehtävänsä ja toimivat erityisedustajan toimeksiannon toteuttamista edistävällä tavalla.

4. Erityisedustajan henkilöstö sijoitetaan asiaankuuluvien Euroopan ulkosuhdehallinnon yksiköiden tai unionin edustustojen tiloihin, jotta edistetään niiden toimien yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.

7 artikla

Erityisedustajan ja hänen henkilöstönsä erioikeudet ja vapaudet

Erityisedustajan ja hänen henkilöstönsä tehtävän loppuun saattamisen ja sujuvan suorittamisen edellyttämistä erioikeuksista, vapauksista ja muista takuista sovitaan tilanteen mukaan yhdessä vastaanottajamaiden kanssa. Jäsenvaltiot ja Euroopan ulkosuhdehallinto antavat tätä varten kaiken tarvittavan tuen.

8 artikla

EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen turvaaminen

Erityisedustajan ja hänen avustajaryhmänsä jäsenten on noudatettava neuvoston päätöksessä 2013/488/EU ([1]) vahvistettuja turvallisuutta koskevia periaatteita ja vähimmäisvaatimuksia.

9 artikla

Tiedonsaanti ja logistiikkatuki

1. Jäsenvaltiot, komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto ja neuvoston pääsihteeristö varmistavat, että erityisedustaja saa käyttöönsä kaikki olennaiset tiedot.

2. Alueella olevat unionin edustustot ja jäsenvaltiot antavat tarvittaessa logistiikkatukea alueella.

10 artikla

Turvallisuus

Erityisedustaja toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston nojalla unionin ulkopuolisiin operaatioihin lähetetyn henkilöstön turvallisuutta koskevan unionin politiikan mukaisesti kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimenpiteet toimeksiantonsa ja vastuualueen turvallisuustilanteen mukaisesti suoraan hänen alaisuudessaan olevan koko henkilöstön turvallisuuden edistämiseksi, erityisesti

a) laatimalla Euroopan ulkosuhdehallinnon ohjeisiin perustuvan erityisen turvallisuussuunnitelman, joka käsittää henkilöstön turvalliseen siirtymiseen vastuualueelle ja sen sisällä ja turvallisuutta vaarantavien tilanteiden hallintaan sovellettavat erityiset fyysiset, organisatoriset ja menettelyä koskevat turvallisuustoimenpiteet, sekä valmius- ja evakuointisuunnitelman;

([1]) Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

b) varmistamalla, että unionin ulkopuolelle lähetetyllä koko henkilöstöllä on vastuualueen olosuhteiden edellyttämä korkean riskin kattava vakuutusturva;

c) varmistamalla, että kaikille unionin ulkopuolelle lähetetyille erityisedustajan avustajaryhmän jäsenille, myös paikalta palvelukseen otetulle henkilöstölle, annetaan joko ennen vastuualueelle saapumista tai heti saapumisen yhteydessä Euroopan ulkosuhdehallinnon kyseiselle alueelle antamaan riskiluokitukseen perustuva asianmukainen turvallisuuskoulutus;

d) varmistamalla, että kaikki säännöllisten turvallisuusarviointien pohjalta annetut suositukset pannaan täytäntöön, ja antamalla toimeksiannossa saavutettua edistymistä koskevan kertomuksen ja toimeksiannon toteuttamista koskevan kertomuksen yhteydessä neuvostolle, korkealle edustajalle ja komissiolle kirjallisia raportteja suositusten täytäntöönpanosta ja muista turvallisuuskysymyksistä.

11 artikla

Raportointi

1. Erityisedustaja raportoi säännöllisin väliajoin suullisesti ja kirjallisesti korkealle edustajalle sekä PTK:lle. Erityisedustaja raportoi tarvittaessa myös neuvoston työryhmille. Säännöllisesti toimitettavat raportit jaetaan COREU-verkoston kautta. Erityisedustaja voi antaa kertomuksia ulkoasiainneuvostolle. Erityisedustaja voi osallistua tietojen antamiseen Euroopan parlamentille Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 36 artiklan mukaisesti.

2. Erityisedustaja raportoi alueella toimivien unionin edustustojen kanssa yhteensovitetusti parhaista tavoista jatkaa unionin aloitteita, kuten unionin osallistumisesta uudistuksiin, unionin asiaan liittyvien kehityshankkeiden poliittiset näkökohdat mukaan luettuina.

12 artikla

Koordinointi

1. Erityisedustaja edistää unionin toimien yhtenäisyyttä, johdonmukaisuutta ja tehokkuutta sekä auttaa varmistamaan, että kaikkia unionin välineitä ja jäsenvaltioiden toimia käytetään johdonmukaisella tavalla unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Erityisedustajan toimet koordinoidaan unionin edustustojen ja komission toimien kanssa. Erityisedustaja tiedottaa säännöllisesti toiminnastaan alueella oleville jäsenvaltioiden ja unionin edustustoille.

2. Paikan päällä pidetään yllä läheisiä suhteita unionin ja jäsenvaltioiden edustustojen päälliköihin. Näiden on kaikin tavoin pyrittävä avustamaan erityisedustajaa toimeksiannon toteuttamisessa. Erityisedustaja antaa EUNAVFOR Atalanta -operaation joukkojen komentajalle, EUTM Somalia -operaation komentajalle ja EUCAP Nestor -operaation johtajalle paikallista poliittista ohjausta koordinoiden toimensa tiiviisti asianomaisten unionin edustustojen kanssa. Erityisedustaja, EU-operaatioiden komentajat ja siviilioperaatioiden komentaja kuulevat toisiaan tarvittaessa.

3. Erityisedustaja tekee tiiviisti yhteistyötä asianomaisten maiden viranomaisten, YK:n, AU:n, IGADin, muiden kansallisten, alueellisten ja kansainvälisten sidosryhmien sekä alueen kansalaisyhteiskunnan kanssa.

13 artikla

Uudelleentarkastelu

Tämän päätöksen täytäntöönpanoa ja sen johdonmukaisuutta unionin alueella toteuttamien muiden toimien kanssa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen. Erityisedustaja esittää neuvostolle, korkealle edustajalle ja komissiolle toimeksiannossa saavutettua edistymistä koskevan kertomuksen kesäkuun 2016 loppuun mennessä ja kattavan kertomuksen toimeksiannon toteuttamisesta marraskuun 2016 loppuun mennessä.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2015.

Tehty Brysselissä 10 päivänä marraskuuta 2015.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. GRAMEGNA